

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 225.469 van 13 november 2013
in de zaak A. 210.693/XIV-35.320**

In zake : Mouhamed Salah FAHIL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thierry Goffart
 kantoor houdend te 9050 Gent
 Gaston Crommenlaan 4, bus 501
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 11 november 2013, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van het tuchtcollege van de Gevangenis van Gent dd. 10 november 2011 (lees: 2013) waarbij aan verzoeker de tuchtsanctie werd opgelegd van 15 dagen afzondering vanaf 8 november 2013 tot en met 22 november 2013 + 15 dagen afzondering voorwaardelijk gedurende een periode van 2 maanden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 november 2013 om 11.15 uur.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Didier Guns, die loco advocaat Thierry Goffart verschijnt voor verzoeker, en attaché Wim Van Brussel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op het ogenblik van de bestreden beslissing is verzoeker gedetineerd in de gevangenis te Gent.

3.2. Op 7 november 2013 wordt tegen verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin het volgende wordt vermeld:

“(…)

- Op (datum) : 07/11/2013

- Om (uur) : 11u30

- Op plaats : wandelkoer B

Zijn volgende feiten vastgesteld:

Rond 11u30 is er op de wandelkoer een gevecht ontstaan tussen bovenvermelde gedetineerde en gedetineerde Touba Adelmajid. Wij hebben niet gezien wie er begonnen is.

(…)”.

3.3. Op 8 november 2013 wordt verzoeker ervan in kennis gesteld dat een tuchtprocedure tegen hem zal worden opgestart, waartoe hij op 10 november 2013 zal worden gehoord. Eveneens op 8 november 2013 beslist de gevangenisdirecteur tot het opleggen van een voorlopige maatregel bestaande uit een verplicht verblijf op cel met individuele wandeling.

3.4. Op 10 november 2013 wordt verzoeker in aanwezigheid van zijn advocaat gehoord. In het verslag van de tuchtrechtelijke hoorzitting wordt het volgende vermeld:

“(…)

Ik was tijdens de wandeling aan het sporten en die andere was HASJ aan het roken.
Ik ken hem gewoon van op de wandeling, het is geen vriend van mij.

Ikzelf heb nooit drugs gebruikt.

Betrokkene voegt er nog aan toe dat hij niet geslagen heeft.

(…)”.

3.5. Bij beslissing van 10 november 2013 van de gevangenisdirecteur wordt verzoeker de tuchtsanctie “15 dagen afzondering vanaf 8 november 2013 tot en met 22 november 2013 + 15 dagen afzondering voorwaardelijk gedurende een periode van 2 maanden” opgelegd.

Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt wordt gemotiveerd:

“Een vechtpartij op de wandeling kan niet getolereerd worden.

Door deze vechtpartij is de veiligheid van het personeel en de instelling ernstig in het gedrang gekomen.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift onder de titel “IV. Schorsing bij wijze van uiterst dringende noodzakelijkheid” het volgende aan:

“(…)

De bestreden beslissing geeft een onmiddellijke uitwerking.

Een vernietiging van de bestreden beslissing, welke op een later tijdstip zou tussenkomen, kan het nadeel niet meer herstellen daar verzoeker thans door de bestreden beslissing in zijn functioneren binnen de gevangenis dadelijk en op

ingrijpende wijze wordt geraakt doordat verzoeker gedurende 15 dagen in afzondering moet verblijven hetgeen een dadelijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van verzoeker. Dit nadeel kan achteraf niet meer hersteld worden. Doordat de bestreden beslissing dadelijk uitwerking geeft, impliceert dit eveneens dat een gewone schorsingsprocedure niet dadelijk een einde maakt aan de situatie waarin verzoeker verkeert.

Een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is de enige passende vorm teneinde een einde te maken aan de toestand welke door de bestreden toestand werd gecreëerd en waarbij een gewone schorsing en/of vernietiging zonder procedure van schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op een later tijdstip een niet meer te herstellen nadeel in hoofde van verzoeker zou veroorzaken.

(...).”.

Beoordeling

6.1. Verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Wijzen op de hoogdringendheid van de vordering toont niet aan dat de grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is vervuld. Dit zijn twee aparte door de wetgever ingestelde voorwaarden waaraan voldaan moet worden om de schorsing te kunnen uitspreken.

6.2. De 15 dagen afzondering houdt een inperking in van de bewegingsvrijheid van verzoeker, maar volstaat niet om aan te nemen dat het nadeel de vereiste ernst vertoont om een schorsing te rechtvaardigen. Verzoeker voert geen elementen aan waarom de tenuitvoerlegging van de straf zijn functioneren in de gevangenis dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen worden rechtgezet.

6.3. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien november tweeduizend dertien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
met bijstand van	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen